

เด็กใช้มือถือ : ค่านิยมหรือจำเป็น

สองความคิด

©...สวาทการตลาด

ภาวสังคมไทยวันนี้ ที่โทรศัพท์มือถือ ถูกหล่อหลอมจากการทำตลาด อย่างหนักหน่วง จนดูเหมือนว่าจะกลายเป็นสินค้าจำเป็นไปแล้ว ไม่เว้นแม้แต่เด็กนักเรียนระดับชั้นประถม ที่มีโทรศัพท์มือถือพกติดตัว

จึงเกิดคำถามในใจว่า วันนี้แท้จริงแล้วโทรศัพท์มือถือเป็นสินค้าที่จำเป็นจริง หรือเป็นเพียงกระแสใช้ตามกันเท่านั้น เพื่อไม่ให้ตกกระแสสังคม

มีผลสำรวจที่น่าสนใจจาก หัวเฉียว โอ๊กส์ โดยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (มฉก.) ที่สำรวจความคิดเห็น และพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา อายุ 12-18 ปี ในกรุงเทพฯ จำนวน 1,200 คน พบว่า 98.1% มีโทรศัพท์มือถือใช้ 1 เครื่อง และเป็นการซื้อให้โดยพ่อแม่ถึง 83.5%

ส่วนราคาโทรศัพท์มือถือที่ใช้ก็น่าสนใจ เพราะเฉลี่ยตกที่ 2,000-6,000 บาท เกือบ 50% แต่ยังมีเด็กที่ใช้ราคาสูงเกิน 1 หมื่นบาท ประมาณ 16.6%

สำหรับความคิดเห็นของเด็กที่ใช้โทรศัพท์มือถือ นั้น สัดส่วน 87.4% คิดว่าโทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตทีเดียว มีเพียง 0.8% เท่านั้นที่เห็นว่าไม่สำคัญ ส่วนที่เหลือไม่แน่ใจ 54.8% และคิดว่าชีวิตจะยุ่งยากถ้าไม่มีโทรศัพท์มือถือ เหมือนมีอะไรขาดหายไป ดร.วรรณรัตน์ รัตนวรงค์ อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มฉก. ให้ความ

เห็นว่า ประโยชน์ของโทรศัพท์มือถือก็มี สำหรับผู้ที่มีความจำเป็น เพราะช่วยให้คนติดต่อสื่อสารกันได้ทันท่วงที แต่สำหรับเด็กในวัยเรียน มักไม่มีธุระอื่นนอกเหนือจากกิจวัตรประจำวัน

ที่สำคัญ การพูดคุยทางโทรศัพท์เป็นการสื่อสารแบบไม่เห็นหน้า ทำให้เด็กที่อยู่ในวัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้อารมณ์ความรู้สึก จึงมีโอกาสรับรู้การสื่อสารและปรับตัวเข้าหาผู้อื่นน้อยลง เพราะไม่เห็นอกกับปฏิกิริยาต่างๆ ของคู่สื่อสาร การใช้โทรศัพท์ของเด็กในวัยเรียน จึงควรใช้เมื่อจำเป็น ไม่ควรตามสมัยนิยม เพราะพัฒนาการที่แท้จริงเกิดจากทักษะการเรียนรู้มากกว่าคอยไล่ตามเทคโนโลยี

จากผลสำรวจดังกล่าวทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า ในวันนี้เด็กในวัยเรียนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือตามค่านิยมมากกว่าการใช้เพราะความจำเป็นที่แท้จริง จึงเป็นเรื่องน่าห่วงว่า เมื่อพวกเขาเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า อาจนำพฤติกรรมการซื้อขายสินค้าหรือบริการโดยพิจารณา จากค่านิยมหรือตามกระแสแทนที่จะตัดสินใจจากความจำเป็น และในที่สุดอาจก่อให้เกิดลักษณะนิสัยฟุ้งเฟ้อได้

ดังนั้น ผู้ใหญ่หรือคนในครอบครัว ต้องไม่สนับสนุนพฤติกรรมการจับจ่ายหรือใช้สินค้าเพียงเพราะต้องการใช้ตามเพื่อน เห็นใครอยากมีแล้วอยากได้บ้าง เพราะนั่นเป็นการทำร้ายเด็กทางอ้อมนั่นเอง

ท้ายสุดแล้ว ควรน้อมนำปรัชญาการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต เป็นการดีที่สุดแล้ว ○